

СВОБОДА SVOBODA UKRAINIAN WEEKLY SECTION

The Ukrainian Weekly Section

Dedicated to the ideals and interests of young Americans of Ukrainian descent.

Address UKRAINIAN WEEKLY SECTION 81-83 Grand Street Jersey City 3, N. J.

THE WEEKLY COMMENTATOR FIRST OF NOVEMBER

All nations, down through the centuries, free or enslaved as they may have been or are enslaved, have their historic dates. The Ukrainian people are not an exception.

JOHN HODIAK: "ACTUALLY I'VE ALWAYS BEEN LUCKY"

In his daily column in the New York Daily News, Ed Sullivan wrote on October 21 last about his last interview with John Hodiak, Ukrainian American screen, stage and TV star, who at the age of 41 died of a heart attack October 18th last.

"Heart doctors could be puzzled by Hodiak's death. Not so much because he was a big, strong kid, but because of all the stars in the profession, he was least affected by tension.

Lviv in the name of the new republic, which had been proclaimed as such by the Ukrainian National Rada, elected on October 18th, 1918 by delegates from all Ukrainian territories under Austria-Hungary, and which was to act as the Constituent Assembly of Western Ukraine.

The seizure by the Ukrainian forces of Lviv was followed by seizure of other Western Ukrainian cities. In a few days the Ukrainian blue and golden banner waved throughout most of Eastern Galicia and other provinces of Western Ukraine.

In extending that aid to the Poles the Allies, including our own country, USA, made a tragic mistake. They should have given that aid to the Ukrainians, the most embattled and the most effective force which then could have broken the back of the Bolsheviks.

The aftermath is history, with which our readers are well-acquainted. The lesson of the First of November should by this time begin to sink into the minds of our American State Department and the Pentagon policy makers.

diak observed: 'Ed, for the sake of the story, I'd like to tell you I was nervous, but I wasn't. I've never been nervous about anything.'

WILKES-BARRE UNA BOWLING LEAGUE OPENS SEASON

The Wilkes Barre Youth of U.N.A. bowling league opened their bowling season October 29th at the Eagles Bowling Academy.

UCCA Representation at State Department

A meeting concerning problems relative to Ukraine, the captive non-Russian nations in the USSR, America's consideration of them, and the practical proposals in the memorandum of the Ukrainian Congress Committee of America to the Department of State concerning the current Geneva Conference, was held Wednesday, Oct. 19 last, at the State Department, Washington, D.C.

The American Committee for Liberation from Bolshevism was also considered and the UCCA stand on it was explained, despite the formal disuse of the concept of non-determination by that organization in relation to Soviet enslaved Ukraine.

N. J. Factory Hum No Symphony To Ex-Kievan Orchestra Leader

Alexander Mykytiuk, director of the famed Ukrainian "Dumka" male chorus, had a fine write-up in the Sunday (Newark, N.J.) News, October 23rd last, about his background and career.

The Hillside, N.J. correspondent of the Newark (and Sunday) Evening News, Von Manus-Ungaro, reported in a specially featured and illustrated article, that Mr. Mykytiuk, 1568 Summit Ave., former conductor of Ukrainian Kiev's Philharmonic Orchestra, and who was later also conductor of the State Philharmonic Orchestra in Czernowitz, Ukrainian city then under Rumanian occupation, tangled with both German and Russian occupation forces in World War II.

After years in living in fear, Mykytiuk reached this country with his family in 1951. He spoke no English. He tried desperately to find a symphony orchestra in need of a conductor. He was told in some places to return after he had learned the English language.

His alternative was to take a job as a machine operator in a factory in Hillside, N.J. There skill, and not his language ability, was important. When he was laid off there he found his present job as a punch press operator at the American Coils Co., Newark, N.J.

"I don't like my job," Mr. Mykytiuk told the staff correspondent of the Newark Sunday News. "In this country, I can live in peace," he continued. "But I am disillusioned. I haven't lost hope, but I'm waiting for my luck to change."

Mr. Mykytiuk, his wife and Olga and daughter, 14-year-old daughter Liuba, have lived in an apartment in Hillside for the last 11 months. Before that they had lived in Newark, N.J.

was Miss Stella Iwaniv. The high scorer for the men was Mr. Joseph Zamilevsky. The women's team are the following players: Mary Mohanco, Alicc Maleschak, Stella Iwaniv, Irene Malnyk, Mildred Dobransky; absent Mary Bois.

New York Ukrainians to Celebrate Golden Jubilee

The United American Ukrainian Organizations Committee of New York is sponsoring a Banquet and Ball in celebration of the "Golden Jubilee" to be held at the Hotel Statler on Saturday, November 5th. This event will mark the beginning of similar affairs which will be held annually, sponsored by the Committee. It is hoped that this affair will develop into the social affair of the years.

Walter Steck, New York City attorney and leader of the Ukrainian Democratic Club has been designated as Toastmaster at the Dinner. Among the many other prominent leaders who will be in attendance will be Congressman Arthur G. Klein, State Senator Joseph R. Marro, City Court Judge Birdie Amsterdam and Magistrate Walter J. Bayer.

The affair will be graced with prominent leaders among the Americans, Canadians and Ukrainians. The main Speakers at the Dinner will be Senator William Wall of Canada and the Honorable Carmine De Sa-

FORMER MAYOR OF KIEV CONTINUES WAR ON REDS IN U.S.A.

The story of Professor Alexander Ohloblyn, former mayor of Kiev, ancient capital of Ukraine, was featured in an illustrated article in a recent number of the Springfield, Mass. newspaper, a clipping of which was sent to the Weekly by Sgt. M. Scyocurka, United States Marine Corps.

Professor Ohloblyn, reports Gerald M. Healy, believes that someday his country will be able to return to democratic and independent form of government.

In the United States, under the sponsorship of the Ford Foundation and living with his son on Prospect street, Ludlow, Mass., Professor Ohloblyn, together with several other Ukrainian refugees in the area, is leading a determined campaign to rid their motherland of Soviet Russian domination and Communism.

Professor Ohloblyn is a graduate of the University of Kiev, where he holds a full professorship in Ukrainian history and science. He is also still considered a full professor at Munich and Prague.

The fondest hopes of Prof. Ohloblyn are that Ukraine, along with the other subjugated nations of Europe that have been suppressed under the militant domination of Communism, will someday be liberated and the four freedoms returned to their normal life.

Doing Research, Writing With the serene atmosphere that prevails in Ludlow, he can concentrate on his dedicated ambition of doing research projects concerning the history and science of Ukraine.

The 54-year-old former mayor arrived in the United States in April of 1951 from Munich, Germany. He was brought to America through the efforts of Rev. Dennis Kulmatytski, pastor of Sts. Peter and Paul Ukrainian Church in Ludlow, and the professor's son Dmytro, who was liberated by the United States Occupation Forces from a German labor camp.

Ukrainian Bandurists Chorus Scores Success in Carnegie Hall Concert

Last Sunday evening, October 23rd last, the famed Ukrainian Bandurists Chorus, under direction of Hryhory Ky-tasty and Wolodymyr Boshyk, scored a great success in their concert held at the world famous Carnegie Hall, New York City.

A well-nigh capacity audience enthusiastically applauded the offerings of this Bandurists choral group, which was organized in 1923 in Ukraine, then, as now, under Soviet Russian occupation.

The program featured Ukrainian liturgical and folk songs. Leading soloists were Michael Minsky, baritone, and Wasyl Tyssiak, tenor. During intermission time, Mr. Michael Pinnak, Vice President of the Ukrainian National Association, presented Senator William Wall, Ukrainian Canadian Senator of the Canadian Parliament, Mrs. Wall, as well as Senator Gray Turjeon, Walter Dinsdale, members of the Canadian House of Commons, and Mr. Howland H. Sargent, president of the American Committee for the Liberation from Bolshevism.

Criminals Assault Ukrainian Women in Red Slave Labor Camps

Andreas Bilinsky, 39, a Ukrainian-born German, a returned war prisoner, described how the Russian guards shot down 3,000 prisoners in a series of strikes and sex riots in Soviet labor camps, a United Press correspondent reported from Friedland, Germany, in a dispatch dated October 22nd last.

Mr. Bilinsky said he was in three slave labor areas where rioting broke out and armed guards opened fire during 1953 and 1954. Most of the firing followed prison strikes against shooting and inhuman working conditions, he said.

Mr. Bilinsky described a vast sex rebellion at Kingir on the Chinese border. He said it lasted for weeks and resulted in the death of 300 to 400 prisoners in one camp.

"There were two camps at Kingir," Bilinsky said. "One housed 2,000 men, both political prisoners and criminals. In the other camp, separated by a 'death zone' of barbed wire and wooden palisades, were 1,500 women."

Lehigh Valley "Harvest Moon" Banquet and Ball Success The Ukrainian Orthodox League of the Lehigh Valley (which includes Allentown, Northampton and Bethlehem) held its Fourth Annual "Harvest Moon" Banquet and Ball on Saturday, October 15, 1955 at the America Hotel in Allentown, Pennsylvania.

Following the stripping of his power to govern the fortunes of his people by the Reds, Prof. Ohloblyn left the Ukrainian capital because the Nazis also limited his academic freedom. He went to the University of Prague in 1942, which was under German domination, and in 1945, at the end of World War II, Hitler deported him to Bavaria where he was a prisoner for almost a year until the death of the German overlord.

He was liberated by the American Occupation Forces and became a full professor of Ukrainian history at the Ukrainian Free University in Munich. He remained here until through the assistance of "Fr. Dennis" and his signing of the necessary papers, he came to America in 1951.

He is now attending New York University Graduate School of Business at night. He spends the few free hours he has a week looking for a orchestra.

TV PROGRAM Ukrainian Melody Hour program directed by R. Marynowych televised every Saturday on Channel 13 at 10 P.M. will present on October 29th: Inabella Fomenko, soprano, Mykola Fomenko, composer, Ivan Samokysyn, baritone, Zenoviy Sitokalko, bandurist, Ivanna and George Konyol narrators, Sofron Fediw, newscaster, and 10 year-old Andrey Shul. Announcers N. Yagle and Myron Surmach Jr.

Prof. Ohloblyn was summoned to leave from New York, ed to Rome earlier this spring to attend a convention discussing the Communistic reign of terror in Europe and Asia. A few days before he was scheduled to leave from New York,

THE IMPORTANCE OF THE UKRAINIAN FREE UNIVERSITY FOR SCHOLARSHIP AMONG EXILES

By PROF. DR. RUDOLF WIERER

The Importance of the Ukrainian Free University for exiles, located in Munich, Germany, can only be grasped objectively if it is approached from a study of the situation of its professors and students, and particularly of the straits in which they are fated to live.

able to satisfy the many scientific interests of its students. I merely mention the opportunity it has afforded students of my (Czech) country as a result of its experience and connections with Czech academic life.

The reason is obvious: it is absolutely essential for an emigre scholar to have academic contacts. This scientific "communism" is different from and contrary to the collectivism of intellectual work in the Soviet Union and its satellites to day.

As far as the problems of everyday life are concerned, the academic emigre can be sure of the sympathy of col-

leagues belonging to the country that have received him as a guest. In all matters, however, that concern him as an exile member of a particular nation, he can turn only to colleagues who are themselves exiles. A scholar, confined and restricted by the straitened circumstances of life in exile, tends to become dogmatic. In his isolation he is apt to regard his hypotheses as scientifically proven facts.

If we sum up these facts and considerations, we realize the great role the UFU plays in stimulating and developing free study and research among emigres. As already indicated, this is not always achieved by the appointment of academic emigres to the university staffs in their host-countries. All the non-financial conditions necessary for such a free development are, however, present in the UFU, both as regards the level of the teaching staff and as regards cooperation on the basis of a fertile exchange of views.

Grass Roots Opinion

Myrtle Beach, S.C., News: "Although the newspapers of the state each have their own characteristics, reflecting generally the communities they serve, there is one transcending principle by which they live—the desire to serve what they honestly believe to be the best interests of their communities, their state and their nation."

Italy, Tex., News-Herald: "In almost every country except ours the editor operates under such restraint that it is almost impossible to present any viewpoint except the official one."

Norfolk, Va., Times-Advocate: "Seems a pity, but more than a million American kids inadvertently encourage, are making the mistake of their lives this week... They're passing up the chance to finish out defeat our purpose but could high school. Why all this hullabaloo about high school? It's ety."

TO HOLD FIRST ANNUAL DANCE

The Holy Name Society of St. Mary's Ukrainian Catholic Church of Bayonne, N. J. held an enthusiastic pre-Dance Rally last Tuesday night in the Church Hall.

This newly formed society is holding its first Annual Dance tonight, at the Mr. Carmel Auditorium in Bayonne, N.J. There will be two orchestras for the pleasure of the dancers.

The officers of this society are: Bill Dragan, president, Stephen Zelinski, first vice-president, Edward Mizerek, second vice-president, Bill McKenna, secretary, Tony Iorio, treasurer and Steve Polowy, sgt.-at-arms.

The dance committee is headed by Stephen Zelinski and assisted by Bill Dragan, Charles Roberts, Wally Safinski, Myron Solonyka, Bill Yachmetz, George Tomsky, Tony Iorio, Ray Katryniak.

Ukrainian Architecture During The 17th and 18th Centuries

By VOLODYMYR SICHYNSKY

House of Mazepa in Chernyiv

Among the several surviving examples of civil architecture, we have the well-known house of Mazepa in Chernyiv, (really his military chancellery), the buildings of Colonel Ya. Lyzohub in Sedniv, of Hetman Polubotok in Lyubech, of Colonel Halahan in Pryluky, etc.

The Domed Ukrainian Churches

Of a second type are buildings which in plan and size

follow the old tradition of Ukrainian architecture for three and five domed churches. Especially original is the type of five-domed churches which were planned to consist of five squares in the form of a cross with all arms equal.

Highest Artistic Expression

The highest artistic expression and purity of form is displayed by the five-dome churches in the form of a cross.

The origin of these original buildings goes back to the old Christian churches of the 4th—7th centuries in Chersonesus in the Crimea. The distinguished Viennese professor, J. Strzygowski, and other students believe that we must regard Ukraine as the source of these central structures. This type of building was known in Ukraine in the 12th—15th centuries but it became far more widespread in the period of baroque. To the final examples belong the Churches of All Saints in Kiev, founded by Ivan Mazepa (1696), of St. George, the Vidubetsky Monastery (1698), and other buildings in Chernyiv, Baturyn, Kiev, and Izium.

A GEOGRAPHER LOOKS AT EAST EUROPE

By MYRON DOLNYTSKY

As geographical factors quite often have great influence on the political development of a country, even though in many cases they are overlooked, we shall discuss in this article the independence of Ukraine and Eastern Europe entirely from the point of view of a geographer.

It is no secret that the Russian imperialists, formerly of the tsarist Russia and at present of the Soviet Russia, have imposed on the Western World their own conception of Eastern Europe. Even now we still meet politicians, newspapermen and also geographers who regard Eastern Europe as a unit—not only as a political unit, but also as a purely geographical unit.

FINANCIAL STATEMENT

of the UKRAINIAN NATIONAL ASS'N for September 1955

Table with columns for ASSETS and LIABILITIES. Assets include Cash in banks, Mortgage Loans, Bonds, Loans to Members, Real Estate, Printing Plant. Liabilities include Mortuary Fund, Administration Fund, Convention Fund, Indigent Fund, Mortuary Fund, Reserve Fund, Orphan Fund, Contingent Fund, Old Age Home Fund.

JUVENILE DEPARTMENT

Table with columns for ASSETS. Assets include Cash in banks, Mortgage Loans, Bonds, Loans to Members.

RECONCILIATION

Table with columns for Total Assets, Adult Department, Total Assets, Juvenile Dept.

MEMBERSHIP STATEMENT

Table with columns for Adult Department, Juvenile Department.

Total 70,651

as geographical units—still persists in many minds.

An Absurd Idea

Such a misconception leads to the absurd idea, of regarding a political unit, an independent State, as a geographical unit, predetermined by physico-geographical factors. How often Eastern Europe is even today identified with Russia by the use of such terms as Russia and Russian instead of Eastern Europe and Eastern European!

In general we regard all territories of which we have inadequate knowledge as actual geographical units. But after we spend some time on studies of such territories we begin to realize their real nature and their real divisions. This is true factors of Eastern Europe. We can already present today many well-founded proofs which point to the fact that Eastern Europe, from the point of view of a geographer, constitutes a separate geographical unit, made up of natural geographical forces.

Reason for Eastern Europe Divisions

The anthropo-geographical alone provide sufficient reason for its division into its natural geographical units and prove that Eastern Europe does not constitute a natural unit by itself. Man is an integral component of each country and is as adapted to its geographical conditions as its flora and fauna.

A NEW GADGET

The offices, here in Jersey City, N. J., of the Ukrainian National Association, have for quite a while been utilizing the International Business Machines. These well known machines, as everyone in the business knows, are excellent in the speed and efficiency in which they produce and keep a concern's records.

Now, I read last week, that the IBM has produced a new machine. It's called a Wordwriter. After reading about it, I think it will be a great timesaver for the members of the Fourth Estate, i.e. reporters, re-write men, and editors especially.

Imagine what this new IBM gadget can do for them! The "memory" unit of this Wordwriter stores up not only words but phrases.

The immortal ones newspaper readers can spot as easily as they can the difference between day and night.

The Wordwriter will store up a total of forty-two phrases, although I do not think that many editorial writers will use that many of them. But for the ones that are used, all the writer has to do is to pick out a letter on the machine, such as "A", then punch it, and out comes a highly polished phrase.

In my opinion, some of the following will be of help to the

editors— "A": "As we have reminded our readers time and time again..." "B": "Both sides of this question have merit..." "C": "Considering all factors involved..." "D": "Doubtless some will disagree with this view..." "E": "Except for particular circumstances surrounding the case in question..." "F": "Fortunately, things are not always as they seem..." "G": "Generally speaking..." "H": "However, we believe the facts to be..." "I": "Indeed there is no gainsaying..."

And so on, to the inevitable conclusion that must follow.

This new machine appears to be pretty good on its face, that is, and should merit confidence. Still, before we go overboard for it, we shall have to see it in performance. I understand from newspaper reports that only two of these machines have been built, to be shown at various exhibitions throughout the country, including across the Hudson river from our UNA and Svoboda offices. Considering all factors involved, there is no gainsaying that the Wordwriter is unquestionably a development well worth watching.

Josephine Gilhajo Gibbons

HALLOWEEN

Superstitions will replace science on the eve of October 31, when all the witches, goblins, and black cats will be "on the prowl" again for Halloween. Youngsters everywhere are deciding whether to be skeletons, ghosts, or what; while adults are planning parties and masquerade balls for this annual holiday.

Every family had better stock-up with all kinds of favors for the "trick or treaters," which will be coming around that night; or else they will have their windows soaped and their sidewalks colored with chalk.

Customs and superstitions which have been passed down through the ages are observed on this night of merry-making by the young and old alike. Many of the beliefs arose in the autumn festivals of pagan people before the era of Christianity; although Halloween, or "Holy Eve," is so named because it is the eve of the religious festival of All Saints.

A three day observance was held by the ancient Druids at

the beginning of November to celebrate the coming of autumn. They believed that the spirits of the dead roamed around on the night preceding the festivities; so they lighted bonfires to scare them away.

The Romans of many centuries ago roasted products of the harvest, such as nuts and apples, before blazing bonfires. Fall was a season of rejoicing over the harvesting of the fruits, and many traditional ceremonies were held. They had many superstitions, too, such as the feat of jumping over a candle. This was supposed to give one the power to foretell his future.

Halloween, through all these ages, is still an important event surrounded by an air of mystery and excitement. It is a colorful celebration; with jack-o-lanterns grinning in every window, black cats peering around corners, and every kind of costume available worn by the small fry as they go around begging for sweets.

Karen Lachowitch

Refugee Writers' Exposes Intrigue Of Soviet Historians at Rome Meeting

ANTI-COMMUNIST EXHIBIT GUARDED TO CHECK "LIFTING" OF BOOKS BY USSR'S DELEGATES

An exhibition of scholarly works on the Soviet Union by anti-Communist authors who fled the USSR drew special attention last month from Soviet historians attending the Tenth World Congress of Historical Science in Rome.

Their interest, however, went far beyond mere examination of the publications—the Soviet delegation stole three of the books, and on return visits to the exhibit were caught in the act of stealing others.

The stolen volumes were part of a display of works issued by the Institute for the Study of the USSR in Munich, an organization of emigre scholars from the Soviet Union supported by the American Committee for Liberation from Bolshevism.

The three missing works were Boris A. Yakovlev's "The Concentration Camps in the USSR," D. Karov's "The Partisan Movement," and N. Nedosek's "How the Bolsheviks Achieved Control of Byelorussia." In addition, a thwarted attempt was made to make off with Yuri Valensky's book, "Academician Kosminsky and Questions of the Interpretation of the History of the Middle Ages in the Soviet School." This work probably was of special interest to the Soviet de-

legation because it deals with the Communist Party's pressure on the historical scholar Kosminsky to denounce his early works and declare himself a Marxist in order to carry on his historical research work. Kosminsky, who was a member of the Soviet delegation at the Congress, was given a copy of Valensky's work on behalf of the Institute.

The Soviet historians, from the very first day of the Congress, manifested an interest in the Institute's exhibit, which was located only a few feet from the stand displaying USSR publications. One of the Communist historians described the works of the refugee scholars as "very interesting."

However, the success of the Institute's exhibit was apparently too much for the head of the Soviet delegation, Anna M. Pankratova, a member of the Central Committee of the Soviet Communist Party, to take. While examining the anti-Communist publications, she shouted hysterically, banged her fist on the table, then, together with Soviet Embassy officials, demanded that the president of the Congress Committee close the Institute's exhibit.

Poet's Corner

CARNEGIE HALL

Here loomed a peak of loneliness On which man knew (It moved him so) He was not just homunculus.

Here were his eyes unsealed To see the glory Of love and starry Ladders to be scaled; His ears, attuned to earth-bound rumor, Were freed to sense The recompense Of what a whispered dream could offer.

The tutelary ire Of muses shall Surround this hall With rings of magic fire.

Ellias Lieberman.

UKRAINIAN YOUTH NEWS

By ALEXANDER F. DANKO

JOHN HODIAK

Less than two weeks ago, Ukrainians everywhere were greatly shocked and saddened when one of our best known American born Ukrainians, John Hodiak, left our midst on this earth.

This is not meant to be a formal obituary notice of stage, screen and TV star John Hodiak, who passed away suddenly at the comparatively early age of 41, as many fine writers and columnist have written great "pieces" on John before me. We only hope we can adequately express our great loss of one who typified or embodied the Ukrainian spirit in "the new world."

Born in Pittsburgh, Pa., of Ukrainian immigrant parents (papa Walter Hodiak Sr. was a coal miner), John was brought up in Detroit where he worked as a Ford factory employee. At this point, John set a goal for himself and strove to attain it. And attain it he did!

He first became a fine-speaking radio actor, and then into the movies John went. He achieved great success at first and played opposite all the top stars in Hollywood. A couple of years ago his screen career started to glide, so John not discouraged and retaining faith in himself, hid off to New York and received great notices in two plays, "The Chase" and "Caine."

Hollywood sat up and took notice and called John back, where recently he had been moving into the greatest successes of his entire career when the Grim Reaper stepped in and cut short a most brilliant career.

Despite John's great prominence on the American theatrical scene, he never once forgot his humble but great Ukrainian background.

We recall when my late brother Walter asked John in Newark to attend our 1st annual UYL-NA testimonial dinner, how enthused he was. As a matter of fact, actor Floyd Nolan, accompanying John, said he'd have to learn the Ukrainian language in order to keep up with John and his many Uke wellwishers. John's presence at the testimonial affair, his great talk (mostly in fluent Ukrainian), his easy and rather overwhelming charm contributed to an evening that may never be surpassed in Ukrainian-American circles.

We also recall how happy he said he was to read of the "All Ukrainian" football team pub-

lished by sports editor Jimmy Powers in his syndicated sport column.

In the many newspaper and magazine articles written about him through the years, John Hodiak always stated that he was proud of his Ukrainian parents, that he loved his mother's Ukrainian dishes, and he loved the Ukrainian songs, dances, traditions, customs and stories (especially of the Kozaks). His program thumbnails sketch or resume for his plays always noted that he started in Ukrainian plays back home.

John's private burial service was presided over by Rev. Constantine Berdar of the Ukrainian Catholic Church of the Nativity of the Blessed Mary. Several of John's boyhood Ukrainian buddies from Detroit served as honorary pallbearers along with many great names of Hollywood.

Contrary to some unenlightened Ukrainians who gave out with the very misleading "born in Austria-Hungary" or "Poland" or "Russia," etc., John always stated his parents were "born in Ukraine."

Also, as the fine "New York Herald Tribune" obituary of John stated—"Early in his career it was suggested that he change his name to something more romantic sounding. Mr. Hodiak replied: "No! When my mother and father take their friends to the movies to see their son, I don't want them to have to explain that their boy has changed his name."

Any further editorializing on my part would be superfluous.

Our sincere regrets and heartfelt condolences go to the entire Hodiak family on the loss of their fine kin and good Ukrainian-American, John Hodiak.

Rest in peace, Kozak Ivan.

SPORTS

We viewed the N.Y. Rangers home-opening 6-2 win over Toronto recently and were happy to see Danny Lewicki come through with the prettiest goal of the night. Danny outmaneuvered 2 defenders and finally goalie Homley with some great feinting and a neat stroke with his stick. After the game, we welcomed Danny and wife Donna back to N.Y. and were pleased to hear that the Rangers hope to make the play-offs. Incidentally, the official Garden hockey program mentions that Lewicki was the "Ukrainian Pro Athlete of the Year" at the UYL-NA testimonial last February.

Playing for Toronto were

UKRAINIAN WEEKLY: AGE 22

The Ukrainian Weekly reached its 22nd birthday on October 6, 1955, and is now starting its 23rd year of service to the Ukrainian - American youth. Faithfully, every week for 22 years, it was delivered to our young people in all parts of the United States and Canada.

The Weekly has been of service, cannot be doubted. Several thousands of pages of worthwhile material about the Ukrainian people, their history, culture, and aspirations, much of which required research and painstaking translation, have been published during the years. The Weekly has publicized the activities of numerous youth clubs and leagues. It has proven itself to be an important part of our life in that it has treated youth problems thoroughly and in an unbiased manner.

At the time when the Weekly made its initial appearance, October 6, 1933, there were not many Ukrainian - American youth clubs or organizations; as a matter of fact, there were not too many active young people. Although we do not claim that the Weekly is responsible for all the progress and activity credited to the youth today, we nevertheless believe that it had much to do with it. One need but glance through back issues of the paper for confirmation of this statement. The growth and development of the Ukrainian youth movement in all its phases can be traced in the Weekly.

The Weekly has benefitted not only its readers but its publisher as well. The Ukrainian National Association has made the facts concerning itself generally known, and its publicity has resulted in bringing many new members into

the organization. UNA youth branches also received much Weekly space, which helped increase their membership.

The Weekly first appeared in tabloid form, four pages. With the increase in the number of youth branches and youth membership figures, the UNA increased the size of the paper to six pages, tabloid. Until recently, it appeared in four full size pages, eight columns to the page; one of these pages is now being devoted to the Ukrainian language to the activities of our young newly arrived Ukrainians. The Weekly is the only periodical devoted to Ukrainian-American youth which has enjoyed uninterrupted publication from the very beginning.

The Weekly is available to UNA members for only two dollars annually, non-members three dollars annually. These rates would be considered as bargains even in pre-war years! The small rates barely pay the cost of printing and circulation in these days of high prices. Readers have the UNA to thank for this. It is another indication that the UNA has the interests of its members in particular and the youth in general in mind at all times.

Twenty-two years! For the youth to maintain a publication for so many years is an accomplishment in itself! We have every reason to be proud of our Ukrainian Weekly.

Let us continue to support our paper with even greater enthusiasm than we have shown in the past. We all like the paper and we all like to receive it every week. Let us contribute to it, help circulate it, and boost it whenever we can.

Theodore Lutwiniak

Joe Klukay (to whom Lewicki rents his Toronto home during the six months hockey season), Eric Newerrenko, and Rudy Migay, who assisted on both goals vs. the Rangers... Boston looks good with all-time goalie Terry Sawchuk, Vic Stasiuk and newcomer Panagabko... Chicago has big Nick Miskocki, tough Tony Lewicki (his story appeared in three national magazines last year and each mentioned his Ukrainian ancestry), Benny Wolt and Metro Prystai (were checking on Hank Ciesla)... Detroit has big Johnny Bucyk... Bill Mosienko, one of the all-time scoring greats with Chicago, whose great scoring feat of three goals within 21 seconds may never be equalled (although

we usually hold that records were made to be broken), retired last season, but recently signed to play for Winnipeg of the Western League. Bill is co-partner with another ex-Chi Ukrainian player, Joe Cooper, in a billiard parlor in Winnipeg, Ukrainian capital in Canada... Gus Bodnar of the Boston club, has retired for private business.

TED LYTWYN

This is our weekly reminder to the Essex County, N.J. Ukrainians to go out to the polls next Election Day, Nov. 8 and vote for the Democratic Ukrainian, Mr. Ted Lytwyn of Irvington, N.J.— for N.J. Assembly. Let's get out the vote, Essex Ukrainians!

Why be on the outside? Join the Ukrainian National Association today and read the "Ukrainian Weekly."

DANCING EVERY FRIDAY NITE at the new spacious ST. DEMETRIUS COMMUNITY CENTRE 681-691 Roosevelt Avenue Carteret, N. J. NOVEMBER 4, 1955 Walter Kross Admission \$1.00 Coming Sunday, Nov. 13th LES ELGART and His Sensational Orchestra (From N. Y. Hotel Statler) Admission \$1.85

CHICAGO ACTIVITIES

What has been happening in Chicago... of interest to you...

On Sunday, August 14th every major newspaper in Chicago, carried a story and pictures of Chicago Ukrainians picketing the touring Russian farm experts. Among the many placards carried by the pickets there was much sound technical advice "Want Better Farms—Free Ukraine"... "Corn grows poorly in Ukraine... because Ukrainian Youth and Farmers are Slave Laborers in Siberia—Free Them!"... "Free Ukrainians Will Produce More Than Enslaved Ukrainians..." as the Chicago American... so aptly phrased it, "Red Faces Are Really Red."

Sunday, September 18th was "I Am An American Day" in Chicago, and as usual Ukrainians and the League of Americans of Ukrainian Descent exhibited the true Ukrainian spirit of liberty and democracy. As reported by "the Chicago American"... "Native costumes and U.S. flags gave brilliant color to the I Am an American Day parade of the League of Americans of Ukrainian Descent. It started at St. Nicholas Church, Oakley Blvd. and Rice Street and returned for a rally in the church auditorium. More than 3000 persons packed the auditorium, where the keynote speaker, John Duzansky, president of the league said, "Our dearest possession is our American citizenship..." and the assembly adopted a resolution declaring Soviet communism and imperialism threatens the principles granted by the Declaration of Independence and the Constitution..." and urging that our brothers in Ukraine be informed that we, Americans of Ukrainian descent, encourage their struggle for an independent and sovereign Ukraine, and that we will continue to work, hope and pray for a free Ukraine, where people can live in freedom as we in America do.

This month, Governor William Straton of Illinois, appointed the prominent Chicago Ukrainian John Duzansky a member of the Governors Com-

mittee for the Refugee Relief Program. Mr. Duzansky is well known throughout Chicago and not only as a very active Ukrainian but the President of the League of Americans of Ukrainian Descent, the Pure Farm Dairy, and the Ukrainian Professional Businessmen's Association in Chicago as well.

On Saturday, October 15th, the Ukrainian Bandurist Chorus, under the direction of Hryhory Kytasty and Wolodymyr Boshyk, presented a very successful Concert at the Chicago Civic Opera House. This Concert was well attended by many Americans who were as usual, thrilled and entertained by the Ukrainian Bandurists.

The Map of Ukraine published by the League of Americans of Ukrainian Descent has been enthusiastically accepted by Ukrainians not only in Chicago, but throughout the country, and overseas as well. Copies of this map have been sent to many newspapers, schools, and news commentators in the Chicago area. Have you sent a Map of Ukraine to your favorite newspaper, school, TV or Radio Station? Good Idea. You can get a copy of the Map of Ukraine for a dollar from the L.A.U.D., 2247 West Rice Street, Chicago, Illinois.

The Ukrainian Youth's League of North America (UYL-NA) is showing much activity in Chicago... let's give them all the encouragement we can because they can really do a lot of good work for America and for Ukraine.

Last but not least, Chicago Ukrainians, and Chicagoans as a whole, are looking forward to the Sixth Annual Meeting of the All-American Conference to Combat Communism. The meeting is to be held at the Edgewater Beach Hotel in Chicago, on November 4th and 5th. The theme will be "Where Do We Stand Today in the Fight Against Communism?"

Where do you stand... Have You Contributed to the Ukrainian National Fund of the Ukrainian Congress Committee of America?

U.N.A. BOWLING LEAGUE NEWS

UKRAINIAN AMERICAN VETS TAKE NEWARK DIVISION LEAD

By STEPHEN KURLAK

Winning three games straight from their opponents, the Tridens, in the matches held the evening of Friday, October 21st, the Newark Ukrainian American Vets pushed ahead of the pack by one game. The past several weeks have seen the first-place spot occupied by a different team almost every week, and judging by the closeness to each other of the first seven teams, this situation may continue for some time, unless one of the teams will forge ahead with about six games.

The Ukrainian Sith quintet, however, made the outstanding performance that night with a three-game series pinfall of 2,582, which included the highest single game of 901 pins.

Sitchman J. Watson made the evening's best showing in the individual single game with a pinfall of 236, while Veteran Victor Romanyshyn garnered the high three game series with a total of 577 pins.

Table with bowling results for Jersey City Division, including names like Pawelko, M., Samol, W., Sakula, W., etc.

Table with bowling results for Newark Division, including names like Karyczak, W., Turchynski, W., Baranik, S., etc.

Table with bowling results for U.N.A. Branch 435, including names like Karyczak, W., Turchynski, W., Baranik, S., etc.

Table with bowling results for U.N.A. Branch 272, including names like Watson, Fera, W., Kowtko, J., etc.

Table with bowling results for U.N.A. Branch 272, including names like Kufka, J., Magalas, B., Molinsky, P., etc.

Table with bowling results for U.N.A. Branch 272, including names like Chymiy, A., Prowe, G., Wallinger, J., etc.

Table with bowling results for U.N.A. Branch 272, including names like Quinn, B., Rawicki, B., Keybida, A., etc.

Table with bowling results for U.N.A. Branch 272, including names like Blind, Grentus, P., Melnychuk, J., etc.

Table with bowling results for U.N.A. Branch 272, including names like Blud, Grentus, P., Melnychuk, J., etc.

Table with bowling results for U.N.A. Branch 272, including names like Blud, Grentus, P., Melnychuk, J., etc.

Table with bowling results for U.N.A. Branch 272, including names like Blud, Grentus, P., Melnychuk, J., etc.

Table with bowling results for U.N.A. Branch 272, including names like Blud, Grentus, P., Melnychuk, J., etc.

ATTENTION! NEW YORK METROPOLITAN AREA! 50th Anniversary Banquet-Dance of the UKRAINIAN COMMUNITY OF NEW YORK sponsored by the UNITED AMERICAN UKRAINIAN ORGANIZATIONS of NEW YORK Branch of the Ukrainian Congress Committee of America Saturday, November 5, 1955 - 7 P. M. HOTEL STATLER - 7th Avenue and 32nd Street, New York City

To-Nite! To-Nite! THE GREATEST UKRAINIAN SOCIAL EVENT IN BAYONNE'S HISTORY! Sponsored by ST. MARY'S UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH HOLY NAME SOCIETY at the MT. CARMEL AUDITORIUM 37 East 22nd Street, Bayonne, N. J. TWO GREAT ORCHESTRAS The Esquires Henry Jaszewski LATIN & AMERICAN ORCHESTRA with His POLKA ORCHESTRA

PRE-CONVENTION 7th Annual Shadow Dance sponsored by SS. PETER & PAUL UKRAINIAN Holy Name Society on Saturday Evening, Nov. 5, 1955 at the NEW VICTORY HALL 188 Grand Street, Jersey City, N. J. TWO TOP BANDS TWO HALLS The ESQUIRES - Edith Avell, Vocalist and the OLEY BROS. Orchestra 8:30 P. M. till ??? Donation: \$1.00

N.Y.-N.J. Council "VOLUNTEERS" of the UKRAINIAN CATHOLIC YOUTH LEAGUE of the USA are pleased to announce that the 17th National Convention will be held VETERAN'S DAY WEEKEND November 10-11-12-13, 1955 Hotel NEW YORKER, 34th St., & 8th Ave. N. Y. C. in commemoration of "1000 YEARS OF CHRISTIANITY IN THE UKRAINE"

UNA RALLY in Pittsburgh, Pa. Officers and Members of Branches of the UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION in the Pittsburgh, Pa. area are urged to attend a UNA RALLY which will take place on Sunday, Nov. 6th, 1955, 3 p.m. in the HALL at 1100 Bingham Street, Southside, PITTSBURGH, PA.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION LEAGUE TEAM STANDINGS Jersey City Division Won Lost High 3 Gme Total Game High Pins Avr. 1. Sts. Peter & Paul HNS A 13 8 958 2533 16400 781

Пластова Ватра

РІК ІІ

Ч. 9

КИЇВСЬКЕ ЛІТО

Переглядаємо все ще живі повні краси спогади і звітування з щорічної таборної акції пластуна Америки і сусідньої Канади. У всіх зустрічах, таборах, мандрівках гасло „Київ“ кишене серед зайвості на початку 55-го року стало золотим осердком зайвості, імпрез і ігор.

Це молоде захоплення й ініціатива пластового активу у підкопленні саме в цьому році такої дорогої для всього українського загалу теми — це тільки ще один доказ незмінної живучості Пласту.

І так серед американських та канадських лісів виростили на протязі останнього літа: Хрещатик, Київські Гори, Пуца-водиця, Поділ і т. п. Під високими таборними маштами заповнені пластові руки вимержували камінчиками та мохом точні плани Києва, у світлицях поставали прекрасні моделі київських церков, відважні юнаки здобували у теренових горах Золотоверхий і новоцтво змагалося за давіні Софії.

Стільки гарних, незбутних переживань принесло це „Київське літо“ пластовій молоді, що хотілося б бодай дрібну частину їх утравити на папері та передати тим, які не могли бути з нами.

ЗДОБУТИ ЗОЛОТОВЕРХИЙ!

За хвилину почнеся великий тереновий змаг. Юнаки, поділені на дві групи, вже вийшли зайняти випадові позиції, щоб в рамках великих військових операцій застартувати, як одному із з'єднань Українських Збройних Сил, виконати почесне завдання: зламати ворожий опір і ввійти першими в мурі Золотоверхого.

Останні інструкції, розподіл обов'язків і перша група входить у глибоку яругу прикриття лісовим гупаком, випадаючи зразу під ворожий вогонь. Це ворожі застави помітили наступаючих і відкрити по них здержувальний вогонь. Наступаючі залагають, розбиваються на менші групи, використовують ворожі застави, обходять їх, приймають здавати позиції, це інших заскакують знечев'я і забирають в полон.

Клеють гомою бою-гри ліс. Клеють бій. Гомою бою сповіщають Пластова Офела. Всі привично цінують перебігом гри, тим, що котяться в лісі, а вже найбільше, то такі юнаки. Вони переживають його насправді.

Вулавний Гарасим'як, який маркує в одному місці останню ворожу заставу до довго не дається вислідити наступаючим. Він засміює їх безперервним вогнем і все таки залишається невислідженим, невідкритим.

Задержується наступ. За хвилину систематично, крок за кроком, дотримуючись всіх засобів забезпечення і обережності, маскуючись, як справжній воїн на фронті — розстріляна сунється вперед.

Вистрілявши всі „фаскрікері“, які випускає високо вгору з „катапультами“ — вулавний Гарасим'як мусить відступити з застави — крижівки.

Дорога на Золотоверхий відкрита! І за хвилину просуваються по одиному наступаючі.

Друга група наступаючих має важке завдання: пройти

Леся Хралава

ЧОГО МИ ХОЧЕМО?

(Із табору новачок „Будівничі Києва“, Іст Четрем, 1955)

Поляна в лісі, поросла травами, такими високими, що добра новачка поміж ними сховається, а її сестричка не дуже мусила б схилитися. На березі ліса поленос сестричка:

— Зараз ми підемо здобувати дзвін Софії... Знаєте, що це „Софія“?

— Я, я, я, я! Я прошу сестрички знати! Це така велика церквонця у Києві!

— Добре! Отже, в ній є і дзвін. Коли він зазвонить, воскресне Україна. Але, щоб зазвонити з нього, треба прокритися поміж чорних дуків, що обступили храм Софії та збивають кожного, хто хоче туди дістатися. Вачите — дзвін ось там!

Аж тепер побачили перейняті грою новачки, що на другому кінці поляни висить щось велике та срібне на дереві... Навіть — пополуноч сонце грало на ньому промінням... Так отже — йдемо здобувати дзвін! Тільки добре вважайте, бо чорні дуків заховали вловки дороги. Коли дух почує, що ви йдете, та крикне „стій!“ — ви вже вбиті та не можете далі йти... Зрозуміли?

— Бо прошу сестрички, я тому дійшла до дзвона, що я зерет тим перехрестилася... Срібний дзвін Софії поймав, як трофей Марусі до Сирамоз. Висить там у пластовій домівці та нагадує цілий пластовий табір: куди ведуть шляхи їх життя...

— Прошу сестлицю...
— Що, Озінко?
— А цього я не могу бути підкорюю? Я кону дуже нести укладишній плапоп, як моя мама пліде в неділю!

— Це дуже гарно, що ти хотіла б зробити присягнути, мамусі, але щоб стати підкорюю, треба мати три хрестини...
— То я хочу мати тлі хрестини!
— Але три хрестини треба собі заслужити...

— Коли гладку рукою по ма'кому шовку вольоєся голівки синьоного Андріяка, що геть зарум'янив на личку, слухаючи розповіді про змаг — віро, що воно так буде, що воно так мусить бути. В цьому мені вивчають ті всі слухачки новачки, що станули навколо нас прислухатися мові розповіді Андрійкові. На їхніх личках стільки світлого зосередження — поваги, в їхніх очах стільки воєнних аваяття — що кажу їм ні прощання:

— За рік здобуватимемо разом Золотоверхий!

Чорний Джек

Відкритим тереном на очах ворожих застав... Розсипаються одинцем, розтягуючись в розстрілюю і маскуючись кущиками та травою, йдуть у наступ... Не кожному вдається замаскуватися як слід і тому на тому відтинку стас „гаряче“. Клеють скоростріли, падають і там „застрілені“... Але сила наступаючих така велика, що ворог мусить здавати позиції, здаючи всі близьше коло оборони... Це ніщо, що паде расний дощ, це ніщо, що одга промок до останнього рубчика, що об колочі куці подрапаю ноги й руки, що доторкнулись до отруйного листа... Хто може нас здержати в нашому котині?.. Хто?.. Падають останні ворожі застави. Відступають у безладі... а на двох високих деревах маюють два прапорці — символі Києва, і за ними простягаються юнацькі руки, які вб'є дивляться десітці юнацьких очей... Юнацько, тодовий виховник табору, загалом червоне по тум'я ракетного вогню на знак, що Київ здобуто. Вундушний Цюха прикладає до уст свистячку й до довго свистить, звітуючи тим усім юнакам, що ще в терені, що пришили під кущами, тим, що саме готуються до вирішного змагання в одверте, до вирішного моменту:

— Кінце Великої Гри! Кінце Великої Гри! Київ вільний! Київ вільний!.. Гомонить свистячка довгими інтервалами. Йі вторус багато інших... З куці виходять наступаючі. Промочені до останнього рубчика, потомлені, змизані змелю, але відполеті, радієні, уміхнені, щасливі...
— Київ здобутий! Символи Києва в наших руках!..
— Це хвилинка і черговий свисток. Тепер це вже на збирку по частинах. Відмаршують частини так, як виходили до змагу...
— Пду за частиною, яка пере-

двості і свистить, великий багаж з вивидом, дисципліна та культурна поведінка пластуна звертали на себе увагу всіх співбасажирів.
Дені і дві ночі тривала дорога. Але пластуни оформили її по-своєму: у вагонах був лад, дисципліна, увага і ввечері мова була така. Пластові зайняття та остання підготовка до обох імпрез, що чекали їх, забирали весь час і не даром керманний поїзд не міг просто виласити у Вінніпегу свого призначення для дисципліни та культурної поведінки „людо-як він казав... для мене незвичного, різного в мій домашній службі, транспорту“. Все це було чогось варте.
У Вінніпегу були вже торонтські пластуни гостями. Військові пластуни і пластуни, що прибули сюди з Канади й Америки, великі шатра та центральним велетенським шатром для вистапи „Київ — столиця України“, і табір май прегарний вигляд. Таки в суботу ввечері, коли з'їхали всі пластуни, відбулося офіційне відкриття Зустрічч'я і на центральній площі, де усталились всі прибулі лавами, відчитано наказ про порядок Зустрічч'я після чого промовляв командант Зустрічч'я О. Тарнавський з Торонто. Все закінчено „Ватрою Зустрічч'я“.

ІК ЗАВДАННЯ — ПЛАСТУНИ ПОЧАЛИ З БОГОМ
В неділю 31 липня вранці Нир Максим відправив в оточенні священників та під стілою пластового хору Польове Богородицтво на інтенцію Пласту. Після Богослуження відкрито

КНИЖКА І ЧАСОПИС — ЦЕ НЕЗВИЧАЙНО ВАЖЛИВИЙ ЗАСІБ У ВИХОВАННІ ДІТЕЙ І МОЛОДІ І ПЛАСТ ПІДТРИМУВАВ І ПІДТРИМУВАТИМЕ ВСІ ПОЗИТИВНІ ЗАХОДИ В ЦІЙ ДІЯЛЬНОСТІ. ТОМУ ТЕЖ ЗАКЛИКАЄМО ВСІХ ПЛАСТУНІВ, ПЛАСТОВІХ ВИХОВНИКІВ, БАТЬКІВ ПЛАСТОВОЇ МОЛОДІ І ПРИЯТЕЛІВ ПЛАСТУ ПІДТРИМУВАТИ ВИДАВАННЯ ВИДАВНИЦТВОМ „СВОБОДА“ В ПОРОЗУМІННІ З ОБ'ЄДНАННЯМ ПРАЦІВНИКІВ ДІТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ ДІТЯЧИЙ ЖУРНАЛ „ВЕСІЛКА“, ЩО Є СПРАВЖНЬОЮ КРИНЦЕЮ ВИХОВНОГО І РОЗВАГОВОГО МАТЕРІАЛУ І ЩО ПОГО ПОВИННІ ЧИТАТИ ВСЕ ПЛАСТОВЕ НОВАТВО І МОЛОДШЕ ЮНАЦТВО.

— То я хочу собі заслужити...
— Добре!
Сестричка веде Озу до комірки з приладдям, дає їй волю шматочку та каже стирати порох із точених стовпчиків поруччя сходів. Оза беріть шматочку, сідає на найвищий ступінь сходів на третьому поверсі та починає терти перший стовпчик...
Катерина і Марина Помірилися...
Веселіше у таночку
Закрутилися... виспівують весело новачки із сестричкою Ірчею (спецюз у тих справах)... А Оза вже з'їхала на другий поверх...
Всі ми веселі і жваві,
Любимо працю і фа-а-а-а...
Любимо працю і фа-а-а-а...
Табір маршус довгою гадокою на обід... А Оза вже на першому поверсі... Леде з трудом переконала її сестричку, щоб пішла теж скоренько їсти...
Лунає свисток. Пообідній відпочинок... У будинку тихо, мов маком сій. Десять там лише скрипить олівце: хтось пише листа до мамі...
Оза тре з усієї сили передостанній стовпчик... Шкода, що їх більше немає!

Другого дня йде команда табору робити перегляд чистоти у мінатях. У сестрички Нусі, де славні „балтіморени“, все блищить, мов у дзеркалі... Коци на ліжках хоч центиметром міряє, всі речі у ванізках лежать „на струнці“, а черевки носками в один бік під ліжками... На стіні навпроти дверей велика карта. На ній намальований Хліп, приписано із рогами, хвостом та вилами і напис: „ХЛІП НЕ В НАС“. Рисувала Ірча, бо вона вмє дуже гарно рисувати... Але всі інші новачки так поводяться, що Хліпова доріжка до їх кімнати заросла до самого звичення табору — терала та будкаві...

— І чого ті всі сестрички від дітей хочуть? Похилили собі біді диточки на відпочинок після школи, — а вони їм там ладі млі! — якусь мушту заводять, мов не під ніч, згадуючи у війську!..
Ось чого ми хочемо: щоб реалізації та національній почування у дітей були не розпливчастими фразами, а суттєвою частиною їх життя.
Щоб діти зрозуміли, що людина йде вперед у житті тільки завдяки своїй ширій праці.
Щоб розуміли, що ближні та вміли їм допомогти.
Хочемо, щоб були справжніми, живими дітьми!

Леся Хралава

Справлення помилок

Пластова Станція в Вовфоло стверджує, що знищення Нового Сокола було в 1951-му році, а не як помилково подано в останньому числі „Пластова Ватра“ в 1952 р.

Дарія Навроцька запалила „лінійний вогонь“, а окрема делегація пластуна з Монреалю принесла перед зібраних поборників найбільше світлиць, — грудку землі з Києва, що її привезла одна французейка, яка недавно їздила у складі студентської групи туристів з цього міста в Україну і окремих протоколом ствердила її автентичність. Під світлицю загальну „лозір“ приміщено, при запаленні згорюєні та піднесені, що світлиць на окремому піднесенні перед „лінійним вогнем“ — тиша, стіна знамен, над якими повізали прапори Канади й України і подум'я „лінійного вогню“ склялися на хвилину, як різко коли доводиться переживати. Після цього відчитано привіт Зустрічч'я від Верховного Пластуна і Верховного Лідера та організатора Українського Пласту Дрота (д-р Тишовського з Австрії). До пластуни промовив голова Центрального КУК, адв. Я. Яремич, що теж був гостем Зустрічч'я — всі прийняли відмаршували на „Київську Ватру“, що її в іншому місці площі заплановано полум'я з „Вічного Вогню“. Коло грудки Київської Землі запланована тільки почесна стілка. „Київська Ватра“ мала поважний характер, вона складалася із гуртів, спогляда, декламації та пієнів на теми Києва.

В понеділок 1-го серпня всі учасники Зустрічч'я після під-

сестрички читала сестричка Мишка листа від чортика Хліпа. Того, що підставляє ноги новачкам, коли біжить на збірку, що „краде“ новачкам речі, щоб мамі потім журилася, що робить не порядки у кімнаті, щоб рій не міг дістати прапорці чистоти і так далі... Хто був на таборі, мамі прикру честь побачити „геробісї“ діла Хліпа, а хто не був, і так не зрозуміє безодні його злодійств. Отже, нічого й далі писати...

Ворог мусить здавати позиції, здаючи всі близьше коло оборони... Це ніщо, що паде расний дощ, це ніщо, що одга промок до останнього рубчика, що об колочі куці подрапаю ноги й руки, що доторкнулись до отруйного листа... Хто може нас здержати в нашому котині?.. Хто?.. Падають останні ворожі застави. Відступають у безладі... а на двох високих деревах маюють два прапорці — символі Києва, і за ними простягаються юнацькі руки, які вб'є дивляться десітці юнацьких очей... Юнацько, тодовий виховник табору, загалом червоне по тум'я ракетного вогню на знак, що Київ здобуто. Вундушний Цюха прикладає до уст свистячку й до довго свистить, звітуючи тим усім юнакам, що ще в терені, що пришили під кущами, тим, що саме готуються до вирішного змагання в одверте, до вирішного моменту:

— Кінце Великої Гри! Кінце Великої Гри! Київ вільний! Київ вільний!.. Гомонить свистячка довгими інтервалами. Йі вторус багато інших... З куці виходять наступаючі. Промочені до останнього рубчика, потомлені, змизані змелю, але відполеті, радієні, уміхнені, щасливі...
— Київ здобутий! Символи Києва в наших руках!..
— Це хвилинка і черговий свисток. Тепер це вже на збирку по частинах. Відмаршують частини так, як виходили до змагу...
— Пду за частиною, яка пере-

двості і свистить, великий багаж з вивидом, дисципліна та культурна поведінка пластуна звертали на себе увагу всіх співбасажирів.
Дені і дві ночі тривала дорога. Але пластуни оформили її по-своєму: у вагонах був лад, дисципліна, увага і ввечері мова була така. Пластові зайняття та остання підготовка до обох імпрез, що чекали їх, забирали весь час і не даром керманний поїзд не міг просто виласити у Вінніпегу свого призначення для дисципліни та культурної поведінки „людо-як він казав... для мене незвичного, різного в мій домашній службі, транспорту“. Все це було чогось варте.
У Вінніпегу були вже торонтські пластуни гостями. Військові пластуни і пластуни, що прибули сюди з Канади й Америки, великі шатра та центральним велетенським шатром для вистапи „Київ — столиця України“, і табір май прегарний вигляд. Таки в суботу ввечері, коли з'їхали всі пластуни, відбулося офіційне відкриття Зустрічч'я і на центральній площі, де усталились всі прибулі лавами, відчитано наказ про порядок Зустрічч'я після чого промовляв командант Зустрічч'я О. Тарнавський з Торонто. Все закінчено „Ватрою Зустрічч'я“.

ІК ЗАВДАННЯ — ПЛАСТУНИ ПОЧАЛИ З БОГОМ
В неділю 31 липня вранці Нир Максим відправив в оточенні священників та під стілою пластового хору Польове Богородицтво на інтенцію Пласту. Після Богослуження відкрито

з його мотивами, але й такі, які, наприклад, чорно-білі проризи київських церков, мініятурні копії київських мостів, мініятурні копії Софії, фотографії та з видом Києва, альбом з карточками і віршами про Київ, київські ориєнтири і вишивки — цілий ряд експонатів, що їх своїми руками виконали пластуни у своїх з'єднаннях та які ствердили, але й про їх любов до цього діла. Ті, що оглядали виставу, не могли надивуватися.

Все пополуноч в неділю зайняли спортивні змагання, що в поодиноких конкуренціях виказали високу осяги Пласту теж і в тій ділянці та показ пластової справності.

ГРУДКА СВЯТОЇ ЗЕМЛІ З КИЄВА

Увечері в неділю відбулася на центральній площі знову велика та незапланована пластова ярочність. Перед гостями та пластовою командою відбулася демонстрація всіх пластуна, потім у примовчанку, який зрозумів у лаві, спредготовано всі знамена всіх пластових куренів і „зданів“. Відбулося це так, що обидві Зустрічч'я викликував їх, а тоді прапорці почоти, під „лозір“ свої частини переносили знамено поза машта з національним та українським прапорами і встроювали їх поруч маштав лавою одні коло одних. Так стануло святковим радом 12 знамен. Але швидко пер прийшло найголовніше: пер прапорами та знаменами відмаршували пластуни-сеньборка

сестрички читала сестричка Мишка листа від чортика Хліпа. Того, що підставляє ноги новачкам, коли біжить на збірку, що „краде“ новачкам речі, щоб мамі потім журилася, що робить не порядки у кімнаті, щоб рій не міг дістати прапорці чистоти і так далі... Хто був на таборі, мамі прикру честь побачити „геробісї“ діла Хліпа, а хто не був, і так не зрозуміє безодні його злодійств. Отже, нічого й далі писати...

Другого дня йде команда табору робити перегляд чистоти у мінатях. У сестрички Нусі, де славні „балтіморени“, все блищить, мов у дзеркалі... Коци на ліжках хоч центиметром міряє, всі речі у ванізках лежать „на струнці“, а черевки носками в один бік під ліжками... На стіні навпроти дверей велика карта. На ній намальований Хліп, приписано із рогами, хвостом та вилами і напис: „ХЛІП НЕ В НАС“. Рисувала Ірча, бо вона вмє дуже гарно рисувати... Але всі інші новачки так поводяться, що Хліпова доріжка до їх кімнати заросла до самого звичення табору — терала та будкаві...

— І чого ті всі сестрички від дітей хочуть? Похилили собі біді диточки на відпочинок після школи, — а вони їм там ладі млі! — якусь мушту заводять, мов не під ніч, згадуючи у війську!..
Ось чого ми хочемо: щоб реалізації та національній почування у дітей були не розпливчастими фразами, а суттєвою частиною їх життя.
Щоб діти зрозуміли, що людина йде вперед у житті тільки завдяки своїй ширій праці.
Щоб розуміли, що ближні та вміли їм допомогти.
Хочемо, щоб були справжніми, живими дітьми!

Леся Хралава

Справлення помилок

Пластова Станція в Вовфоло стверджує, що знищення Нового Сокола було в 1951-му році, а не як помилково подано в останньому числі „Пластова Ватра“ в 1952 р.

Дарія Навроцька запалила „лінійний вогонь“, а окрема делегація пластуна з Монреалю принесла перед зібраних поборників найбільше світлиць, — грудку землі з Києва, що її привезла одна французейка, яка недавно їздила у складі студентської групи туристів з цього міста в Україну і окремих протоколом ствердила її автентичність. Під світлицю загальну „лозір“ приміщено, при запаленні згорюєні та піднесені, що світлиць на окремому піднесенні перед „лінійним вогнем“ — тиша, стіна знамен, над якими повізали прапори Канади й України і подум'я „лінійного вогню“ склялися на хвилину, як різко коли доводиться переживати. Після цього відчитано привіт Зустрічч'я від Верховного Пластуна і Верховного Лідера та організатора Українського Пласту Дрота (д-р Тишовського з Австрії). До пластуни промовив голова Центрального КУК, адв. Я. Яремич, що теж був гостем Зустрічч'я — всі прийняли відмаршували на „Київську Ватру“, що її в іншому місці площі заплановано полум'я з „Вічного Вогню“. Коло грудки Київської Землі запланована тільки почесна стілка. „Київська Ватра“ мала поважний характер, вона складалася із гуртів, спогляда, декламації та пієнів на теми Києва.

В понеділок 1-го серпня всі учасники Зустрічч'я після під-

сестрички читала сестричка Мишка листа від чортика Хліпа. Того, що підставляє ноги новачкам, коли біжить на збірку, що „краде“ новачкам речі, щоб мамі потім журилася, що робить не порядки у кімнаті, щоб рій не міг дістати прапорці чистоти і так далі... Хто був на таборі, мамі прикру честь побачити „геробісї“ діла Хліпа, а хто не був, і так не зрозуміє безодні його злодійств. Отже, нічого й далі писати...

Другого дня йде команда табору робити перегляд чистоти у мінатях. У сестрички Нусі, де славні „балтіморени“, все блищить, мов у дзеркалі... Коци на ліжках хоч центиметром міряє, всі речі у ванізках лежать „на струнці“, а черевки носками в один бік під ліжками... На стіні навпроти дверей велика карта. На ній намальований Хліп, приписано із рогами, хвостом та вилами і напис: „ХЛІП НЕ В НАС“. Рисувала Ірча, бо вона вмє дуже гарно рисувати... Але всі інші новачки так поводяться, що Хліпова доріжка до їх кімнати заросла до самого звичення табору — терала та будкаві...

— І чого ті всі сестрички від дітей хочуть? Похилили собі біді диточки на відпочинок після школи, — а вони їм там ладі млі! — якусь мушту заводять, мов не під ніч, згадуючи у війську!..
Ось чого ми хочемо: щоб реалізації та національній почування у дітей були не розпливчастими фразами, а суттєвою частиною їх життя.
Щоб діти зрозуміли, що людина йде вперед у житті тільки завдяки своїй ширій праці.
Щоб розуміли, що ближні та вміли їм допомогти.
Хочемо, щоб були справжніми, живими дітьми!

Леся Хралава

Справлення помилок

Пластова Станція в Вовфоло стверджує, що знищення Нового Сокола було в 1951-му році, а не як помилково подано в останньому числі „Пластова Ватра“ в 1952 р.

Молитва в горах (3-го мандрівного табору новачок в горах Адрондак, 1955 р.)

У ВИСОКИХ ГОРАХ

(3-го Вищого Табору КВ для юнацьких упорядників в Марсі Дем, від 2 до 10-го липня 1955 р.)

На небі збиралася темна хмарка, коли ми вивантажували з автобуса на роздоріжжя, біля якого видні напис: „Mt. Марсі, 84 миль“. Оглядаємо себе з цікавістю: Вальтмор, Гартфорд, Філадельфія, Ньюарк, Вовфало і, значайно, найбільше з Нью Йорку. Вислаємо наперед „форкоманду“ для переговорів з місцевим зарядом, а самі вирушаємо в сторону „Адрондак Лейк“.

Вивинає, що всі колиби в „Марсі Дем“ зайняті (їх не можна резервувати наперед), але місцевий „реджер“ — якийсь людяний чоловік — дозволяє нам табувати у власних каютах, на що ми зрештою були пригтовані.

Ворог мусить здавати позиції, здаючи всі близьше коло оборони... Це ніщо, що паде расний дощ, це ніщо, що одга промок до останнього рубчика, що об колочі куці подрапаю ноги й руки, що доторкнулись до отруйного листа... Хто може нас здержати в нашому котині?.. Хто?.. Падають останні ворожі застави. Відступають у безладі... а на двох високих деревах маюють два прапорці — символі Києва, і за ними простягаються юнацькі руки, які вб'є дивляться десітці юнацьких очей... Юнацько, тодовий виховник табору, загалом червоне по тум'я ракетного вогню на знак, що Київ здобуто. Вундушний Цюха прикладає до уст свистячку й до довго свистить, звітуючи тим усім юнакам, що ще в терені, що пришили під кущами, тим, що саме готуються до вирішного змагання в одверте, до вирішного моменту:

— Кінце Великої Гри! Кінце Великої Гри! Київ вільний! Київ вільний!.. Гомонить свистячка довгими інтервалами. Йі вторус багато інших... З куці виходять наступаючі. Промочені до останнього рубчика, потомлені, змизані змелю, але відполеті, радієні, уміхнені, щасливі...
— Київ здобутий! Символи Києва в наших руках!..
— Це хвилинка і черговий свисток. Тепер це вже на збирку по частинах. Відмаршують частини так, як виходили до змагу...
— Пду за частиною, яка пере-

двості і свистить, великий багаж з вивидом, дисципліна та культурна поведінка пластуна звертали на себе увагу всіх співбасажирів.
Дені і дві ночі тривала дорога. Але пластуни оформили її по-своєму: у вагонах був лад, дисципліна, увага і ввечері мова була така. Пластові зайняття та остання підготовка до обох імпрез, що чекали їх, забирали весь час і не даром керманний поїзд не міг просто виласити у Вінніпегу свого призначення для дисципліни та культурної поведінки „людо-як він казав... для мене незвичного, різного в мій домашній службі, транспорту“. Все це було чогось варте.
У Вінніпегу були вже торонтські пластуни гостями. Військові пластуни і пластуни, що прибули сюди з Канади й Америки, великі шатра та центральним велетенським шатром для вистапи „Київ — столиця України“, і табір май прегарний вигляд. Таки в суботу ввечері, коли з'їхали всі пластуни, відбулося офіційне відкриття Зустрічч'я і на центральній площі, де усталились всі прибулі лавами, відчитано наказ про порядок Зустрічч'я після чого промовляв командант Зустрічч'я О. Тарнавський з Торонто. Все закінчено „Ватрою Зустрічч'я“.

ІК ЗАВДАННЯ — ПЛАСТУНИ ПОЧАЛИ З БОГОМ
В неділю 31 липня вранці Нир Максим відправив в оточенні священників та під стілою пластового хору Польове Богородицтво на інтенцію Пласту. Після Богослуження відкрито

з його мотивами, але й такі, які, наприклад, чорно-білі проризи київських церков, мініятурні копії київських мостів, мініятурні копії Софії, фотографії та з видом Києва, альбом з карточками і віршами про Київ, київські ориєнтири і вишивки — цілий ряд експонатів, що їх своїми руками виконали пластуни у своїх з'єднаннях та які ствердили, але й про їх любов до цього діла. Ті, що оглядали виставу, не могли надивуватися.

Все пополуноч в неділю зайняли спортивні змагання, що в поодиноких конкуренціях виказали високу осяги Пласту теж і в тій ділянці та показ пластової справності.

ГРУДКА СВЯТОЇ ЗЕМЛІ З КИЄВА

Увечері в неділю відбулася на центральній площі знову велика та незапланована пластова ярочність. Перед гостями та пластовою командою відбулася демонстрація всіх пластуна, потім у примовчанку, який зрозумів у лаві, спредготовано всі знамена всіх пластових куренів і „зданів“. Відбулося це так, що обидві Зустрічч'я викликував їх, а тоді прапорці почоти, під „лозір“ свої частини переносили знамено поза машта з національним та українським прапорами і встроювали їх поруч маштав лавою одні коло одних. Так стануло святковим радом 12 знамен. Але швидко пер прийшло найголовніше: пер прапорами та знаменами відмаршували пластуни-сеньборка

сестрички читала сестричка Мишка листа від чортика Хліпа. Того, що підставляє ноги новачкам, коли біжить на збірку, що „краде“ новачкам речі, щоб мамі потім журилася, що робить не порядки у кімнаті, щоб рій не міг дістати прапорці чистоти і так далі... Хто був на таборі, мамі прикру честь побачити „геробісї“ діла Хліпа, а хто не був, і так не зрозуміє безодні його зло